

PROP DE VOSALTRES

Tanquem el curs

D'alguna manera hem convingut en la nostra societat organitzar el temps per cursos escolars. Sembla que tot es mou entre el mes de setembre i les últimes setmanes de juny. Les vacances estivals, i el mes d'agost per antonomàsia, són el temps del descans, de la platja o de la muntanya. Tot i que som conscients que això no és així per a moltes persones, no podem eludir aquest ambient que es respira per tot arreu: tranquil·litat als carrers, poca aflluència en els àmbits culturals. Ho notem de la mateixa manera en l'assistència dominical a les celebracions litúrgiques.

És natural, també, veure l'aglomeració de gent en determinats llocs de vacances on predomina l'aparent despreocupació, l'oblit del treball ordinari, l'excés d'interès pel descans, que qualifiquem de merescut, la forta tendència al cultiu del cos...

No m'atreveixo a generalitzar les situacions que, possiblement, guarden massa matisos i admeten moltes variacions. Però sí a brindar als cristians una senzilla reflexió, en forma d'afirmacions, sobre aquesta qüestió que a tots ens afecta.

Una primera afirmació podria ser aquesta: tanquem el curs però mai tancarem el nostre cor a les necessi-

tats dels altres. No importa el període de temps en què ens trobem, importa la persona que veiem, amb qui parlem, a qui escoltem. Si no existeix per a ningú el descans en el menjar, en el beure o vestir-se, que és una obvietat, convé tenir-la en compte per als que assistim a les celebracions a molts llocs de les nostres comunitats.

Una segona afirmació: no és possible tancar la nostra consciència al compliment dels nostres deures cristians. Les vacances no poden impedir la nostra relació amb Déu. El que fem durant el curs s'ha de buscar, també, durant el descans estival. La pregària, la celebració dels sagraments i la caritat no tenen un parèntesi en aquest temps.

Una tercera afirmació: l'escolta als altres és un element essencial en les relacions interpersonals. En aquest temps s'observa una major tranquil·litat, és menor el tràfec i menors les obligacions laborals. Aprofiteu el silenci per a la reflexió, per contemplar paisatges i per estar atents al desenvolupament dels fills, néts i altres familiars. És un temps favorable per estar junts. Que no sigui només una superposició de personalitats sinó una trobada per escoltar l'altre, conèixer les seves il·lusions, els seus

projectes o les seves dificultats vitals. Segurament aquesta línia d'actuació augmentarà els vostres sentiments positius, enriqueixrà el vostre interior i permetrà que construïu una família més d'acord amb el valor de les persones i no tant amb el dels béns materials o plaers corporals.

I encara una quarta afirmació: la paciència és una virtut recomanable perquè s'activi aquests dies. En la nostra convivència familiar sempre ens ve de gust rebre i donar sorpreses, però la rutina i la repetició de les activitats de la vida ordinària es presenten amb rapidesa. Tot això pot conduir a la discussió, a l'enfrontament o

la separació emocional. La Paraula ens recorda l'enorme paciència de Déu amb el seu poble, i també amb cada un de nosaltres, per les faltes de confiança i d'atenció. És un gran ensenyament per a aquests dies: exerciu la paciència en el tracte amb els vostres fills, amb els vostres néts, amb els vostres pares, amb els vostres cònjuges, amb la gent gran... No trenqueu mai una conversa o una activitat pel cansament, per la molèstia que us causa o per falta de tacte momentani. Ompliu la vostra vida de paciència ordenada.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Trobada anual del Voluntariat Vicencià

L'Associació de Caritat de Sant Vicenç de Paül de Lleida (Parròquia de Sant Andreu) va celebrar el passat 21 de juny la seva l'assemblea anual. Després de l'Eucaristia d'acció de gràcies i oferiment del curs, es va posar en comú la valoració del curs que en general ha estat positiva en els quatre projectes que estem treballant: Acolliment i atenció a famílies, Taller de Costura, Reforç escolar i Esmorzar a persones sense llar.

La tesorera donà compte de l'estat econòmic del grup, detallant les entrades i sortides. També es van dur a terme les elec-

cions per al canvi de president/a, secretari/a i tesorera/a, donat que complien els tres anys que estipulen els Estatuts de l'Associació. Va sortir reelegida Assumpta Costafreda Oro com a presidenta, Genís García com a secretari, i Francesc Camino com a tesorera. Tots ells votats per majoria absoluta per part dels 22 voluntaris assistents.

Es va acabar l'acte amb un berenar, compartit entre voluntaris i col·laboradors, i amb el desig d'un bon estiu i amb ganes i il·lusió de retrobar-nos de nou el mes de setembre.

CERCA DE VOSOTROS

Cerramos el curso

De algún modo hemos convenido en organizar el tiempo por cursos escolares. Parece moverse todo entre el mes de septiembre y las últimas semanas de junio. Las vacaciones estivales, i el mes de agosto por antonomasia, es el tiempo del descanso, de la playa, de la montaña... Aunque somos conscientes de que esto no es así para muchas personas, no podemos eludir este ambiente que se respira por todas partes: tranquilidad en las calles, poca afluencia en los ámbitos culturales. De igual modo lo notamos en cuanto a la asistencia dominical a las celebraciones litúrgicas.

Es natural, también, ver aglomeración de gente en determinados lugares de vacaciones donde predomina la aparente despreocupación, el olvido del trabajo ordinario, el excesivo interés por el descanso, que calificamos de merecido, la fuerte tendencia al cultivo del cuerpo...

No me atrevo a generalizar las situaciones, pues guardan demasiados matices y admiten muchas variaciones, pero sí a brindar a los cristianos una sencilla reflexión, en forma de afirmaciones, sobre esta cuestión que a todos nos afecta.

Una primera podría ser ésta: cerramos el curso, pero nunca cerraremos nuestro corazón a las necesidades de los demás. No importa el periodo del tiempo en el que estemos, importa la persona que vemos, con la que hablamos, a la que escuchamos. Si no existe para nadie el descanso en el comer, en el beber o en el vestirse, lo que es una obviedad, conviene tenerlo en cuenta para los que asistimos a las celebraciones en los muchos lugares de nuestras comunidades.

Una segunda afirmación: no es posible cerrar nuestra conciencia al cumplimiento de nuestros deberes cristianos. Las vacaciones no pueden impedir nuestra relación con Dios. Lo que hacemos durante el curso debe ser buscado, también, durante el descanso estival. La oración, la celebración de los sacramentos, la caridad no tienen un paréntesis en este tiempo.

Una tercera afirmación: la escucha a los demás es un elemento esencial en las relaciones interpersonales. En este tiempo estival se observa una mayor tranquilidad, es menor el trasiego y menores las obligaciones laborales. Aprovechad el silencio para la reflexión, para contemplar paisajes y para estar atentos al desarrollo de los hijos, nietos y demás familiares. Es un tiempo favorable para estar juntos. Que no sea sólo una superposición de personalidades sino un sano encuentro. Escuchar al otro, conocer sus ilusiones, sus proyectos o sus dificultades. Seguramente esa línea de actuación aumentará vuestros sentimientos positivos, enriquecerá vuestro interior y permitirá que construyáis una familia más en consonancia con el valor de las personas y no tanto con el de los bienes materiales o placeres corporales.

Y todavía una cuarta afirmación: es recomendable activar la virtud de la paciencia en este tiempo. Aunque nos apetece siempre recibir y dar sorpresas en la convivencia familiar, la rutina y la repetición de las actividades se presentan con rapidez cuando llega la vida ordinaria. Todo ello puede conducirnos a la discusión, al enfrentamiento o a la separación emocional. La Palabra nos recuerda la enorme paciencia de Dios con su pueblo, y también con cada uno de nosotros, ante la falta de confianza y de atención. Es una gran enseñanza para estos días: ejercitad la paciencia en el trato con vuestros hijos, con vuestros nietos, con vuestros padres ancianos, con vuestros cónyuges... No rompáis nunca una conversación o una actividad por el cansancio, por la molestia que os causa o por falta de tacto momentáneo. Llenad vuestra vida de paciencia ordenada.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lérida

Voluntaris rehabiliten un pis per a persones refugiades

El passat 29 de juny va tenir lloc una trobada dels voluntaris que han participat en la rehabilitació del pis, propietat de Càritas, que la CoDiAR (Comissió Diocesana d'Acollida a Refugiats) posarà a disposició de Creu Roja per acollir persones refugiades.

Aquesta iniciativa es durà a terme gràcies al conveni de col·laboració entre CoDiAR i Creu Roja, signat el mes passat.

L'habitatge s'ha reformat gràcies a la col·laboració de dotze voluntaris, entre altres, en les feines de pintura, lampisteria i canvi de la instal·lació elèctrica. A més a més, sis persones hi han aportat mobiliari. Per la seva banda, la CoDiAR ha invertit 6.000 euros en la seva rehabilitació, bàsicament en la reforma de la cuina, el bany i part de la fusteria metàl·lica.

Una desena de voluntaris que hi han participat en el projecte van assistir a la benedicció del pis.

A l'acte, el director de Càritas Diocesana, Ramon Baró, va agrair la seva feina. També hi va assistir el delegat de Pastoral Caritativa del Bisbat, Mn. Carles Sanmartín, que va beneir el pis en representació del bisbe Salvador, que va excusar la seva presència.

Projectes educatius a Sudan del Sud

Els jesuïtes Pau Vidal i Àlvar Sánchez, aquest nascut a Lleida, que es troben treballant amb el Servei Jesuïta a Refugiats (JRS) al Sudan del Sud acaben de posar en marxa un blog amb el qual comparteixen les últimes notícies dels projectes portats a terme a la regió de Maban, en la qual es troben.

En aquests moments, s'estan portant a terme diverses obres de forma simultània per tal de potenciar i millorar la tasca educativa del JRS. S'han obert noves aules per

atendre tant els infants desplaçats pel conflicte intern com per a la comunitat local. També es posen en marxa nous equipaments per als departaments d'educació, psico-social i pastoral.

Tot això és possible gràcies al suport que el projecte JRS Maban rep de tantes persones i institucions: «ens sentim profundament agraïts pel generós i incansable suport de tantes persones. Tot això és possible gràcies a vosaltres», ens diuen des de Sudan del Sud. En l'afany de treballar per l'e-

ducació de la població refugiada, ens expliquen també la importància de la biblioteca del Centre d'Aprènentatge Arrupe, un servei indispensable per augmentar els coneixements dels estudiants, que compta també amb ordinadors connectats a Internet.

Durant aquests últims mesos, l'equip va acollir la visita d'un fotògraf de Lleida interessat per la campanya JAMBATAN, del Col·legi Jesuïtes Lleida-Claver, que dona suport als projectes d'educació.

Les imatges captades per Albert González Farran, algunes d'elles publicades en premsa i mitjans internacionals, ens mostren el que en Pau i l'Àlvar insisteixen a recordar-nos: la vida i l'esperança s'obren pas malgrat les enormes dificultats i el sofriment que genera la guerra i la injustícia. «Aquesta terra tan bella desitja pau i estabilitat i nosaltres no desistim.»

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

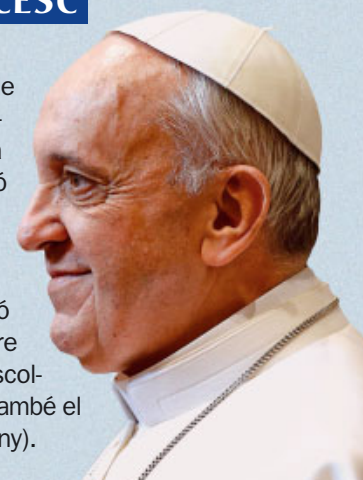

@Pontifex: «Cal molta pregària i molta penitència per implorar la gràcia de la conversió i la fi de tantes guerres al món» (14 de juny).

@Pontifex: «L'amor demana una resposta concreta. No n'hi ha prou amb bons propòsits, els altres no són números, sinó germans per cuidar» (16 de juny).

@Pontifex: «L'existència de cadascú de nosaltres va lligada a la dels altres: la vida no és temps que passa, sinó temps de trobada» (16 de juny).

@Pontifex: «La preocupació ecològica també és sempre una preocupació social. Escoltem el crit de la terra però també el crit dels pobres» (17 de juny).

Actes del 70 aniversari de la Romeria de Lleida a Montserrat

El bisbe Salvador Giménez va presidir, el passat diumenge 9 de juliol, al monestir de Montserrat, als actes del 70 aniversari de la Romeria de Lleida que tots els anys organitza la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat.

Aquests s'iniciaren a les 11 del matí amb la celebració de la Missa Conventual, a la basílica del monestir. Va estar presidida pel bisbe Salvador i concelebrada pel P. Abat i comunitat benedictina, amb la participació dels romers de Lleida, més d'un centenar, encapçalats pel president de la Confraria, Josep Estruch.

La celebració s'inicià amb la lectura de l'Ofrena a la Mare de Déu de Montserrat, llegida per un confrare de Lleida. El bisbe Salvador en la seva homilia palesà la devoció que a Lleida hi ha per «La Moreneta» i agraià a la Confraria de Montserrat el seu treball i esforç per mantenir-la.

En el moment de l'ofertori, amb les ja tradicionals ofrenes de cada any de quatre caixes de préssecs de Lleida i dos garrafes d'oli,enguany, amb ocasió del 70 aniversari de la Romeria, es féu ofrena de la bandera de la ciutat de Lleida. Aquesta fou portada fins a l'altar per la regidora de Cultura i tinent d'alcalde, Montse Parra, acompanyada pel president de la Confraria i rebuda pel bisbe Salvador.

Finalitzada la celebració, i després de cantar el *Violai*, la Romeria de Lleida fou rebuda pel P. Abat, Josep M. Soler.

Els actes continuaren amb un dinar de germanor i la tradicional visita al passeig dels Degotalls, per tal de pregar davant la majòlica de la Verge Blanca de l'Acadèmia. Els romers lleidatans van fer estada al monestir fins al passat 14 de juliol.

REFLEXIONS

Molt bé, Mestre, tens raó...

Aquesta és la reacció impactant del mestre de la llei a les paraules de Jesús sobre el primer manament: «El primer manament són dos: estimar Déu i estimar els altres». I davant d'aquesta mostra de comunió, Jesús li diu: «Tu no ets lluny del Regne de Déu» (Mc 12,28-34).

La fe en Jesús té un component d'entrega incondicional a Ell, una mena de salt en el buit, alhora fosc i lluminós, de la seva Paraula: «Senyor, a qui aniríem; tu tens paraules de vida eterna» (Jn 6,68). Però té també un component de comunió íntima amb el Senyor, de participació personal en la mateixa experiència de Jesús: Molt bé, Mestre, tens raó.

El missatge de Jesús no és una opció entre altres; l'amor, el perdó, el desprendiment de tot el que és caduc, el refús de tota violència i tota venjança, la confiança plena en la misericòrdia de Déu, no són consells més o menys aleatoris; són la Llum i la Veritat. Creure és entendre per experiència personal la Veritat de l'amor, del perdó, de la justícia, de la confiança en el Pare. Aquesta és obra de l'Esperit. Creure és acollir la llum amb alegria i pau en el cor.

Jesús va portar la seva vida fins a la donació total al Pare i als homes en el misteri de la seva creu. Ell ha estimat fins a donar la vida i és així com ha obert el camí de la vida veritable, de la resurrecció, per a nosaltres i per a tots.

L'expressió del mestre de la llei ha d'arribar fins a la creu. Davant de Jesús en creu, unit a tots els homes i dones sofrents de la humanitat i obrint així el camí de la vida veritable, estem cridats a confessar, amb el cor sorprès, admirat i agraït: Molt bé, Mestre, tens raó.

Gaspar Mora

Professor emèrit de la FTC

Trobada del bisbe Salvador amb les AMPES de les Escoles Cristianes

La Federació d'Associacions de Mares i Pares d'Alumnes d'Escoles Cristianes del Bisbat de Lleida (FAMPAEC) ha donat per finalitzat l'actual curs escolar. Els seus representants, acompanyats pel seu consiliari, Mn. Lluís Sallán, es van reunir amb el bisbe Salvador el passat 19 de juny a l'Acadèmia Mariana. Entre altres, es va tractar de la situació actual de l'escola cristiana i els seus reptes.

AGENDA

- ▶ **Diumenge, 6 d'agost.** Onomàstica del bisbe Salvador.
—Visita Pastoral al Pont de Suert.
- ▶ **Divendres, 11 d'agost:**
—A les 11 h, Missa a la Parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu de Maials. Inauguració de les obres.
- ▶ **Dimarts, 15 d'agost.** Assumpció de la Mare de Déu:
—Exposició a la Catedral de la Verge de la Llitera.
- ▶ **Dijous, 31 d'agost:**
—A les 12 h, Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe al Santuari de Sant Ramon Nonat.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

31. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Ex 32,15-24.30-34 / SI 105 / Mt 13,31-35]. Sant Ignasi de Loiola (1491-1556), prev., basc, i fund. Companyia de Jesús a Roma (SJ, jesuïtes, 1540).

AGOST

1. □ Dimarts [Ex 33,7-11;34,4b-9.28 / SI 102 / Mt 13,36-43]. Sant Alfons M. de Liguori (Nàpols, 1696 - Paganì, 1787), bisbe de Goti i doctor de l'Església, fund. Redemptoristes (CSSR, 1732), patró dels confessors i moralistes; sant Felu (Fèlix), mr. a Girona (s. IV), d'origen africà;

santes Fe, Esperança i Caritat, vgs. i mrs.

2. ■ Dimecres [Ex 34,29-35 / SI 98 / Mt 13,44-46]. Mare de Déu dels Àngels; sant Eusebi de Vercel·li, bisbe; sant Pere Julià Eymard (1811-1868), prev. marianista, de La Mure, fund. associacions eucarístiques i dels sacerdots sagramentins; sant Esteve I, papa (254-257) i mr.

3. ■ Dijous [Ex 40,14-19.32-36 / SI 83 / Mt 13,47-53]. Sant Gustau, bisbe; santa Lídia, de Tiatira, deixeble de Pau a Filipis (s. I).

4. □ Divendres [Lv 23,1.4-11.15-16.27.34b-37 / SI 80 / Mt 13,54-58].

Sant Joan M. Vianney (1786-1849), prev., rector d'Ars (bisbat de Belley), patró de rectors de parròquia; santa Perpètua, mare de família romana, mr.

5. ■ Dissabte [Lv 25,1.8-17 / SI 66 / Mt 14,1-12]. □ Dedicació de la Basílica de Santa Maria la Major; Mare de Déu de les Neus, i altres advocacions: Àfrica, Blanca, del Vinyet, Eivissa, Remei, ...

6. □ Diumenge vinent, la Transfiguració del Senyor (lit. hores: de la festa, 2a setm.) [Dn 7,9-10.13-14 / SI 96 / 2Pe 1,16-19 / Mt 17,1-9]. Sant Just i sant Pastor, noiets germans mrs. d'Alcalà d'Henares.

Diumenge XVII de durant l'any

COMENTARI

Doneu al vostre servent un cor per escoltar

Es dos *Llibres dels Reis* són de fet un de sol; i molt lligat als de Samuel. Mostren una visió ideal de la reialesa segons la tradició deuteronomista: *observa els manaments de Déu, segueix els seus camins, posa en pràctica els seus decrets* (1Re 2,3). El judici, però, sobre la majoria de reis diu: *va fer el que és dolent als ulls de Déu*.

Salomó, immensament ric i magnífic vers el Temple, destaca per la saviesa extraordinària: com la va adquirir?

El Senyor digué a Salomó: «Què vols que et doni?». Respongué: «Doneu al vostre servent un cor per escoltar.»

El text original parla literalment de *cor per escoltar*. Escoltant amb el cor Déu i els germans rebem el do de *discerniment* per jutjar amb *justícia*.

Rm 8,14-30 parla del viure com a fills de Déu per l'Esperit. Criteri axiomàtic: *Tots els qui són guiats per l'Esperit són fills de Déu*. Ser fills de Déu no és qualitat estàtica, rebuda màgicament, sinó camí de vida obert i sostingut per l'Esperit.

La certesa del cristià en la seva salvació es basa en la coherència fidel de Déu que *ho disposa tot en bé dels qui l'estimen*.

Les dues paràboles d'avui —exclusives de Mt— subratllen que el Regne de Déu és un veritable *tesor*, que de fet *portem en gerres de terrissa* (2Cor 4,7).

L'home que troba el *tesor amagat* fa negoci *venent tot el que té per comprar-lo*: no hi ha comparació entre el cost i l'adquisició; entre l'esforç per seguir Crist i el goig de viure amb Ell.

Per això ho fa *content de la troballa*.

La renúncia o desprendiment evangèlic, més que condició prèvia per accedir al Regne, és fruit del seu descobriment.

► Lectura del primer llibre dels Reis (1Re 3,5.7-12)

En aquells dies, el Senyor s'aparegué a Salomó en un somni durant la nit, en el santuari de Gabaon, i li digué: «Digues-me què vols que et doni.» Salomó li respongué: «Senyor, Déu meu, vós m'heu fet rei a mi, servent vostre, perquè ocupés el tron de David, el meu pare, però sóc encara un jove que no sé conduir la gent, i em trobo enmig del poble que vós heu elegit, un poble que ningú no és capaç de comptar, de tan nombrós com és. Feu al vostre servent la gràcia de saber escoltar, perquè pugui fer justícia al vostre poble i destriar el bé del mal. Sense això, qui seria capaç de governar aquest poble vostre tan considerable?» Al Senyor li agradà que Salomó li hagués demanat això, i li digué: «Ja que no demanes molts anys de vida, ni riquesa, ni la vida dels teus enemics, sinó discerniment per poder escoltar i fer justícia, jo et donaré això que demanes: et faré tan prudent i sagaç que ni abans de tu ni després ningú no se't podrà comparar.»

► Salm responsorial (118)

R. *Com estimo la vostra llei, Senyor!*

El Senyor és la meua heretat; / vull estar atent a les vostres paraules. / M'estimo més la llei que surt dels vostres llavis / que mil monedes d'or o de plata. R.

Que el vostre amor em conforti, / com vau prometre al vostre servent. / Quan arribi la vostra pietat, / jo tindrè vida, la llei farà les meves delícies. R.

Jo aprecio els vostres manaments / més que l'or i més que tot, / per això m'estimo els preceptes, / i m'emparo dels camins enganyosos. R.

És admirable el vostre pacte, / per això el té present la meua ànima. / La vostra paraula, explicada, / dóna llum i l'entenen els senzills. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,28-30)

Germans, nosaltres sabem que Déu ho disposa tot en bé dels qui l'estimen, dels qui ell ha cridat per decisió seva; perquè ell, que els coneixia d'abans que existissin, els destinà a ser imatges vives del seu Fill, que ha estat així el primer d'una multitud de germans.

Ell, que els havia destinat, els crida, els fa justos i els glorifica.

► Lectura de l'evangelí segons sant Mateu (Mt 13,44-52)

En aquell temps, Jesús digué a la gent: «Amb el Regne del cel passa com amb un tresor amagat en un camp. L'home que el troba el deixa amagat i, content de la troballa, se'n va a vendre tot el que té i compra aquell camp. També passa amb el Regne del cel com amb un comerciant que buscava perles fines. El dia que en trobà una de molt preu, anà a vendre tot el que tenia i la comprà. També passa amb el Regne del cel com amb aquelles grans xarxes que, tirades a l'aigua, arpleguen de tot. Quan són plenes, les treuen a la platja, s'asseuen i recullen en coves tot allò que és bo, i llencen allò que és dolent. Igualment passarà a la fi del món: Sortiran els àngels, destriaran els dolents d'entre els justos i els llençaran al forn encès: allà hi haurà els plors i el cruixir de dents.» «Ho heu entès, tot això?» Li responen: «Sí que ho hem entès.» Ell els digué: «Mireu, doncs: Els mestres de la Llei que es fan deixebles del Regne del cel són com aquells caps de casa que treuen del seu cofre joies modernes i antigues.»

► Lectura del primer libro de los Reyes (1Re 3,5.7-12)

En aquellos días, el Señor se apareció de noche en sueños a Salomón y le dijo: «Pídeme lo que deseas que te dé». Salomón respondió: «Señor mi Dios: Tú has hecho rey a tu siervo en lugar de David, mi padre, pero yo soy un muchacho joven y no sé por dónde empezar o terminar. Tu siervo está en medio de tu pueblo, el que tú te elegiste un pueblo tan numeroso que no se puede contar ni calcular. Concede, pues, a tu siervo, un corazón atento para juzgar a tu pueblo y discernir entre el bien y el mal. Pues, cierto, ¿quién podrá hacer justicia a este pueblo tuyo tan inmenso?». Agradó al Señor esta súplica de Salomón. Entonces le dijo Dios: «Por haberme pedido esto y no una vida larga o riquezas para ti, por no haberme pedido la vida de tus enemigos sino inteligencia para atender a la justicia, yo obraré según tu palabra: te concedo, pues, un corazón sabio e inteligente, como no ha habido antes de ti ni surgirá otro igual después de ti.»

► Salmo responsorial (118)

R. *¡Cuánto amo tu ley, Señor!*

Mi porción es el Señor; / he resuelto guardar tus palabras. / Más estimo yo la ley de tu boca / que miles de monedas de oro y plata. R.

Que tu bondad me consuele, / según la promesa hecha a tu siervo; / cuando me alcance tu compasión, viviré, / y tu ley será mi delicia. R.

Yo amo tus mandatos / más que el oro purísimo; / por eso aprecio tus decretos / y detesto el camino de la mentira. R.

Tus preceptos son admirables, / por eso los guarda mi alma; / la explicación de tus palabras ilumina, / da inteligencia a los ignorantes. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 8,28-30)

Hermanos: Sabemos que a los que aman a Dios todo les sirve para el bien; a los cuales ha llamado conforme a su designio. Porque a los que había conocido de antemano los predestinó a reproducir la imagen de su Hijo, para que él fuera el primogénito entre muchos hermanos. Y a los que predestinó, los llamó; a los que llamó, los justificó; a los que justificó, los glorificó.

► Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 13,44-52)

En aquel tiempo, dijo Jesús a la gente: «El reino de los cielos se parece a un tesoro escondido en el campo: el que lo encuentra, lo vuelve a esconder y, lleno de alegría, va a vender todo lo que tiene y compra el campo. El reino de los cielos se parece también a un comerciante de perlas finas, que al encontrar una de gran valor se va a vender todo lo que tiene y la compra. El reino de los cielos se parece también a la red que echan en el mar y recoge toda clase de peces: cuando está llena, la arrastran a la orilla, se sientan y reúnen los buenos en cestos y los malos los tiran. Lo mismo sucederá al final de los tiempos: saldrán los ángeles, separarán a los malos de los buenos y los echarán al horno de fuego. Allí será el llanto y el rechinar de dientes. ¿Habéis entendido todo esto?». Ellos le responden: «Sí». Él les dijo: «Pues bien, un escriba que se ha hecho discípulo del reino de los cielos es como un padre de familia que va sacando de su tesoro lo nuevo y lo antiguo.»